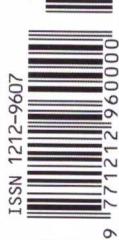

PSYCHOLOGIE

DNEŠ

Manželská tabu: O čem se nemluví

ISSN 1212-9607 1.0

 9 771212 9600000

48 / životní styl /

**Agrese
ve sportu**

12 / téma /

**Proč
podléháme
sektám?**

24 / vztahy /

**Akné, zabiják
sebevědomí**

Sexuální orientaci lze rozeznat i podle chůze

Individuální pohyby a typ těla mohou vypovídat o naší sexuální orientaci, říká studie nedávno uveřejněná v the Journal of Personality and Social Psychology.

„Mužské a ženské tělo má odlišnou stavbu i způsob chůze,“ říká vedoucí studie Kerri Johnsonová z University of California v Los Angeles. S kolegy z New York University a Texas A&M měřili boky, pasy a ramena osmi mužů a žen, z nichž polovina byla homosexuálně zaměřená. Dobrovolníci potom chodili dvě minuty na běžícím páse a jejich pohyby byly trojrozměrně zachyceny. Po měření pohybů následovalo přesné sledování pohupování boků a ramen při chůzi.

Na základě těchto měření a sledování došlo výzkumníci k závěru, že homosexuálně zaměření jedinci mají častěji pohyby i tvar těla neodpovídající jejich pohlaví. Tělesné proporce gayů častěji připomínají postavy přesýpacích hodin typické pro ženy, lesbické ženy mají válcový tvar těla obvyklejší u mužů. Na rozdíl od hetero-

sexuálních jedinců, gayové více pohybují boky, lesbičky více rameny.

Následně byly 112ti vysokoškolským studentům puštěny videozáznamy dobrovolníků ze zadu, jak se různými rychlostmi pohybují po chodícím páse. Studenti byli schopni rozpoznat sexuální orientaci dobrovolníků poměrně rychle, přestože neviděli tváře ani detaily oblečení. Studenti byli mnohem přesnější v určování sexuální orientace mužů, poznali ji s 60% přesností. Ve studii z roku 1999, provedené na Harvardské Universitě, studenti poznali sexuální orientaci jedince s přesností 55% jen při pohledu na fotografii sedící postavy.

Šárka Kubcová

Jedna, dva, tři...

Rychle spočtejte, kolik knih ve Vaší knihovně má modrou vazbu. Pokud jste jako většina lidí, patrně jste si na jednotlivé knihy ukázali. Pokud ne, je vysoce pravděpodobné, že jste při počítání kývali nebo alespoň bezhlesně vyslovovali jednotlivé číslice. Proč? Na tuto otázku se pokusil odpovědět doktor Richard Carlson z Pensylvánské university ve studii uve-

řejněné v časopise Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory & Cognition. Zdá se, že tomu tak může být ze dvou důvodů: za prvé gesta udávají rytmus a ten, jak již prokázaly předchozí studie, počítání urychluje. Za druhé gesta mohou pomoci získat přehled, které položky už byly počítány a které ještě zbývají. Pravděpodobně z téhož důvodu lidé, kteří během experimentu mohli volně gestikulovat, dosahovali lepších výsledků než lidé, kterým to bylo znemožněno.